

Oponentský posudek na rigorózní práci Barbory Potůčkové „**Britská bezpečnostní politika: mezi USA a Evropou, 1998-2003**“

Barbora Potůčková si pro svoji rigorózní práci vybrala zajímavé a v českém prostředí dosud ne zcela zpracované téma: vývoj bezpečnostní politiky Velké Británie v období let 1998-2003. Časové vymezení práce je logické. Na konci roku 1998 se britský premiér Tony Blair na summitech v Pörschachu a Saint-Malo ujal iniciativy, která vedla k položení základů Evropské bezpečnostní a obranné politiky. Práce končí vojenskou operací vedoucí ke svržení iráckého režimu Saddáma Husajna a jejími bezprostředními dopady. Klíčový mezník uvnitř tohoto období, který výrazně proměnil kontext i obsah debat o bezpečnostní politice, pak představují teroristické útoky z 11. září 2001.

Těžištěm analýzy je osobnost a politika tehdejšího labouristického premiéra Tonyho Blaira – cílem práce tak vedle sledování úspěšnosti (či spíš relativní neúspěšnosti, jak autorka správně uzavírá) britské strategie udržování politického a bezpečnostního „mostu“ mezi Evropou a Spojenými státy je, jak autorka uvádí na s. 15, „vhled do Blairova strategického uvažování“. Obraz, který Barbora Potůčková ve své práci předkládá, je v souladu s interpretací většiny především britských pozorovatelů. Předkládaná práce tak podle mého názoru přispívá k lepšímu porozumění zdrojům a vývoji britské bezpečnostní politiky nejen na přelomu minulého a toho desetiletí.

Struktura práce je logická. V úvodu autorka vymezuje zkoumané téma (možná až příliš široce), stanovuje si cíle, zdůvodňuje strukturu práce a neopomíjí ani metodologii práce, vymezení pojmů a rozbor literatury. Vlastní stat' je členěna do dvou celků: kapitoly 2 a 3 jsou východiskem k následné analýze a obsahují jednak stručný historický exkurs, jednak uvedení do reálií britské bezpečnostní politiky ve sledovaném období – do jejího institucionálního a materiálního rámce, politického kontextu (osobnost Tonyho Blaira a New Labour) a základních strategických dokumentů. Těžištěm práce je vlastní analýza v kapitole 4. Ta je členěna do tří částí, z nich každá se zabývá souvislostmi jednoho z výše zmiňovaných mezníků – Saint-Malo, 11. září a britského zapojení do války v Iráku. Závěr práce je přesným shrnutím analyzované problematiky. Na druhé straně je zbytečně vnitřně strukturován. Příliš mnoho prostoru je také věnováno výhledu do budoucna (podkapitola závěru č. 5.3) vzhledem k tomu, že práce se zaměřuje na jasně vymezené období 1998–2003.

Je škoda, že autorka zcela opomíjí postoje opoziční Konzervativní strany k dané problematice, což by jí ještě více pomohlo zdůraznit roli Tony Blaira a jeho spolupracovníků na tvorbě britské bezpečnostní politiky v letech 1998–2003.

Po formální a jazykové stránce je práce zpracována na dobré úrovni. Občas autorka ale sklouzne k hovorovějšímu stylu vyprávění („není dobrá zpráva pro všechny, kterým leží na srdci evropská bezpečnost“ na s. 9; „dopusťme se nyní zhodnocení této snahy“ na s. 72). a střídá osoby „já“ a „my“, což by se stávat nemělo.

Seznam pramenů a literatury je reprezentativní.

Rigorózní práci Barbory Potůčkové doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 19. března 2008
Katedra západoevropských studií
Institut mezinárodních studií FSV UK

PhDr. Zuzana Kasáková